

# לפרשת האזינו – תשע"ו

## הנשר

### אהרון ונדרולדה

בשירת האזינו, נזכר עוף אחד בלבד, הנשר, עוף טמא למהדרין, שאותו מציין התלמוד כסמל לעוף הדורסני והטמא בעופות: "מה נשר מיוחד שאין לו אצבע יתרה וזפק ואין קורקבנו נקלף ודורס ואוכל, טמא, אף כל כיוצא בו טמא..." ורבי חייא מוסיף שאם יש לעוף אחד מסימני הטהרה בלבד הוא נאכל, מפני שאינו דומה לנשר(חולין סא א). אם כן, מה מייחד את הנשר מכל העופות שבעולם כדי שיהיה ראוי להכתב בפרשתנו.

#### משל הנשר:

הנשר נתפס בעינינו כדורס אכזר ותוקפן, ואלו התורה מייחסת לנשר כמשל, ומייחסת לו תכונות אחרות:

#### 1. עדינות ורחמים:

כאשר הנשר חוזר מחיפוש אחר מזון להביא טרף לבניו, הוא עומד מחוץ לקן ומקשקש בכנפיו. "כנשר יעיר קנו" הוא מרעיש ומעורר את גוזליו מרחוק, טרם כניסתו הפתאומית אל הקן, על מנת שלא יבהלו הגוזלים מהופעתו הפתאומית וימותו מן הפחד. כאשר תשומת לב הגוזלים מכוונת אל הנשר הוא מתקרב אליהם לאט לאט ומסוכך עליהם בכנפיו, ואינו צונח עליהם. "על גוזליו ירחף".

#### 2. שמירה והגנה:

בשעה שהגוזלים שוהים בקן, הנשר שומר עליהם יום ולילה "כנשר יעיר קנו". הנשר ער יומם ולילה בשמרו על הקן. כשיראה אויב מתקרב לקנו, מיד "על גוזליו ירחף". "יפרוש כנפיו יקחו ישאהו על אברתו" דרך עוף, כאשר מעביר את גוזליו ממקום למקום, להניח בניו בין ברכיו, מפני שמתירא מפני מי שחזק ממנו, אבל נשר שאין מתירא מפני מי שחזק ממנו, מניחן על כתיפיו, ולא יניחן בין רגליו, שמתירא הוא רק מאבני קלע ומן החצים שבני אדם מזרקין בו, לפיכך עושה עצמו מחצה בין בניו לבני אדם.

#### 3. עידוד מחשבה עצמאית:

כשהנשר רוצה להעביר את ילדיו ממקום למקום, הוא אינו לוקח אותם בשנתם או בעל כרחם, אלא מעיר אותם כדי שיוכלו להחליט אם הם רוצים לבוא (רש"ר הירש); "על גוזליו ירחף" נוגע ואינו נוגע, כדי שלא לכפות את עצמו עליהם; יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו הנשר אינו לוקח את הגוזל בטפרי, בעל כרחו, אלא פורש את כנפיו ונותן לגוזל להחליט אם הוא רוצה לקפוץ ולעלות.

#### הנמשל:

הקב"ה מומשל לאותו נשר. מה הנשר נושא את גוזליו על כנפיו על מנת שאם יזרקו עליו חיצים מלמטה יבואו אלו החיצים על גופו ולא על גוזליו, כך גם הקב"ה: בגאולת מצרים נאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. הקב"ה גונן על ישראל עם עמו האש ועמוד הענן מאחוריהם על מנת שאם המצרים ישלחו חיצים לעבר עם ישראל הם יבלעו בתוכו ולא יפגעו מהם.

#### וכן הוא הדבר לגבי הגאולה העתידית:

הקב"ה משול לנשר. מה הנשר מקשקש בכנפיו מחוץ לקן על מנת לעורר את גוזליו שלא ימותו מן הפחד בעת הופעתו הפתאומית בקן, כך הקב"ה לעתיד לבוא יעורר רעש בעולם על

מנת שעם ישראל יהיו מוכנים לגאולה ולא ימותו מרוב האור העצום שיתגלה לעתיד לבוא  
בעת התגלות כבוד ה' בעולם  
שאז יהיה גילוי שכינה לנס ופלא והכל יורו על גילוי שכינה באצבע ויאמרו: "זה היום עשה ה'  
נגילה ונשמחה בו"

כשם שהנשר רחמן על בניו, ודין כלפי אחרים, כך הקב"ה מנהיג את בניו כנשר הזה... גם  
לקראת יום הדין אנו מייחלים לרחמי ה' על עמו.